

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Hivatalnoklakások

Forrás:

Pesti Híradó

Bp.

(Hely)

1921. 7. 23.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 22. sz.

(Hivatalnoklakások.) Fölötte szomorú, lehangoló hatású levelet kaptunk ma egy budapesti varrónőtől, aki már több évtized óta dolgozik a fővárosban és akinek munkáját majdnem kizárólag hivatalnokcsaládok veszik igénybe. Azt írja, hogy nem képes megdöbbenés nélkül gondolni azokra a hivatalnoklakásokra, amelyekben hosszú időn át dolgozott és dolgozik még most is. Ezek a két, három és négy-szobás lakások a háború előtt meglehetősen jómódról, kényelemtől és lakályosságról tettek bizonyosságot s azokból nem hiányzott a derű sem. Most azonban fájdalmas érzés járja át, ha ezekben az egykor kedves fészkekben megjelenik, hogy nem is annyira átalakítási, mint inkább foltozó és javító munkát végezzen, mert a ruha és fehérnemű leszakadóban van az aszszonynépről. A még nemrég is berendezett lakások a hivatalnokoknál féligmeddig olyanok, mintha kirabolták volna. Hiányoznak a képek, nincsenek meg a nappalok és nem találhatók a szőnyegek. A zongorák, a pianinók majdnem mindegyikből eltűntek, amint-hogy a fehérneműk nagyrészenek is hűlt helyük van. Ami eladható volt, az mind idegen kézre került és most már csak a legszükségesebb tárgyak vannak meg, olykor olcsóbb és értéktelenebb darabra kicse-

relve. A szegénység, a nyomoruság sir ki ezekből a lakásokból és amilyenek a szobák, körülbelül olyan kopottak, lerongyolódottak a bennük élők is. A régi jókedvnek s az elégedettségnek ugyyszólván nyoma sincs, mert nemcsak a súlyos jelen, de a komor jövő is aggodalommal, félelemmel tölti el az igazán rossz sorsra jutott embereket. A családfők két-három ezer korona havi fizetést kapnak, minden állami kedvezményvel egyetemben, ami különben igen természetes, mert hiszen a kormányzó állapította meg, hogy a legmagasabb havi járandóság, amihez a miniszterek jutnak, négyezeröttszáz korona körül jár. Ezzel szemben a varrónő, akinek napi díjazása nyolcvan korona, több mint kétezer koronát keres havonként s ezenkívül megkapja a reggelijét, kétszeri uzsonnáját, ebédjét és vacsoráját, amennyit a mosónők is keresnek. A levél különben, amely hozzánk érkezett, azzal a megjegyzéssel végződik, hogy írója, aki eddig azt hitte, hogy ebben a nagy városban ő a legszegényebbek egyike, gazdagabbnak és elégedettebbnek érzi magát a fizetésükből kinlódó nagyobbbrangu hivatalnokoknál is, mert mindennapi eledele, napifizetése megvan és mert lakása sem olyan kifosztott, mint azokéi.

Székelyvárosi hazinyomda 1920